

den ærede Minister i det oprindelige Forslag stillede et Forslag til Forandring i Korsbetjentenes Lønning, hvorved Udgiften hertil vilde stige med i alt 22,500 Kr. Det blev imidlertid gjort gældende fra Korsbetjentenes Side, at de paa Grund af Frihavnens Nabning og paa Grund af det større Antal Korsbetjente, der er blevet ansat i de senere Aar, fik saa meget mindre Ekstrafortjeneste, at de alt i alt trods dette Lønningstillæg vilde faa en mindre Indtægt, end de hidtil have haft. Som Følge deraf forhandlede den ærede Minister med Udvalget om en anden Ordning af Korsbetjentenes Lønningsforhold, og den ærede Minister har nu stillet et Forslag, hvorved den samlede Sum hverligere vil blive forhøjet med 8,400 Kr. Dette har Udvalget tiltraadt. Ministerens Forslag gaar ud paa, at Korsbetjentene skulle begynde med en aarlig Løn af 800 Kr. stigende med 50 Kr. hvert tredje Aar indtil 1,050 Kr. Korsbetjentene selv ønskede imidlertid hellere en anden Ordning saaledes, at de bleve delte i 3 Lønningsklasser med en Løn af 800, 900 og 1,000 Kr. aarlig og et Lønningstillæg af 50 Kr. hvert 5te Aar indtil 250 Kr., og man mente, at det alt i alt omtrent vilde føre til det samme finansielle Resultat. Hvis det havde været Tilfældet, vilde der fra Udvalgets Side ikke have været noget i Vejen for at tiltræde et saadant Forslag, men Sagen blev undersøgt, og det viste sig, at dette Forslag, som Korsbetjentene i og for sig foretrak, vilde blive endnu 10,683 Kr. 32 Ore dyrere end Ministerens Forslag, altsaa i alt vilde det blive en Forøgelse af Korsbetjentenes Løn mod det hidtilværende med 41,585 Kr. 74 Ore. Dette kunde man ikke indlade sig paa hverken fra Ministerens eller fra Udvalgets Side; vi fandt, at den Forøgelse, der nu af Ministeren er foreslaaet og tiltraadt af Udvalget, en Forøgelse af 30,902 Kr. 42 Ore, var meget anstændig. Jeg skal endnu kun paa givne Foranledning bemærke, at Udvalget gaar ud fra, at Ancienniteten vil blive regnet fra Ansættelsesdagen.

Paa S 26 har Ministeriet stillet Forslag om Nedbættelse af en Kommission til Forberedelse af en Revision af Toldloven og til Overtvæjelse af dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal, og dette Forslag er

tiltraadt af Udvalget. Desuagtet maa jeg udtale mig lidt nærmere derom, thi det gælder om at være paa det rene med, hvad denne Kommissions Opgave skal være. Er der noget Punkt i vor Lovgivning, hvor der trænges til en Revision, saa er det i vor Toldlovgivning. Den gældende Toldlov er som bekendt af 4de Juli 1863, og det er en Selvfølge, at den for mange Tider siden er forældet. I den Menneftalder, der er forløben siden da, er der fremkommet en Mængde Vareer, man ikke kendte den Gang, Toldloven blev givet; Prijerne ere fuldstændig forandrede paa de forskellige Vareer, saa de Toldsatser, der den Gang bleve ansatte, have faaet en hel anden Betydning end der var tiltænkt paa den Tid, da man gav Toldloven. Alle Forhold ere fuldstændig forrykkede siden den Gang, men selve Toldloven er bleven staaende usforandret; og det erkendes derfor vist fra alle Sider, at det vil være nødvendigt, at komme til en Revision og faa Toldloven bragt i Overensstemmelse med de nuværende Forhold. Der har derfor ogsaa lige siden Begyndelsen af Halvfjerdsene foreligget en Række Forslag i den Retning, men der er ikke noget af dem, der har kunnet føres igennem, og Udgifterne for dem have i de fleste Tilfælde lige fra Begyndelsen været daarlige. Nu synes det, at Udgifterne for en Toldrevision ere noget lettere. Saa længe Sindene vare optagne af den store politiske Kamp, var det en Selvfølge, at en Sag som Toldloven meget vanskeligt kunde gennemføres. Toldloven er i sig selv en Sag, som er overordentlig vanskelig. Det er en Sag, som sætter Vidensfaberiet stærkt i Bevægelse, og som fremkalder Strid mellem de forskellige Interesser, og den kan derfor vanskeligt eller næsten umuligt gennemføres paa en Tid, hvor Lovgivningsmagtens Faktorer ikke gør det til deres Opgave at samarbejde, men hvor der tværtimod raser en Kamp imellem dem. Skal en Toldrevision have Udsigt til at lykkes, maa det være paa en Tid, da man fra de forskellige Faktorens Side vil stræbe at tage Sagen rent faglig. Derfor er det jo muligt, at der nu paa Grund af den forandrede politiske Stilling er bedre Udsigter for Toldlovens Behandling. Men dernæst har der i de senere Aar i den offentlige Mening rejst sig en Stemning for en